

1.KAPITOLA,JA

„Níe,,zobudím sa na neprijemný zvuk budíka. Kto môže zničiť príjemné sobotné ráno viac ako ja? Nie,nie,nie a ešte raz nie! Prečo som si zabudla vypnúť budík? Po včerajšom večere? Aha. Včerajší večer. Včerajší neuveriteľne zničenom večere,super. Och to bolo hrozné.Všetko sa to zrútilo po obede. Nielen,že sa mi bude trojka z biológie u rodičov ťažko žehliť ale keď pomyslím na to čo sa dalo potom, no otras. Mama ma v ten deň poslala do obchodu. Vravím si, nenalíčim sa vraj načo . Po vstupe do obchodu som ihneď zbadala našu triednu učku, ktorá nás mimochodom učí biológiu. Nič by na tom nebolo ak by sa ma po tom ako som sa jej pozdravila nespýtala či sa vôbec poznáme. Tak trápne stretnutie s ňou som ešte nezažila. O.M.G. Aby toho nebolo málo zabudla som kúpiť polovicu nákupu. Keď som prišla domov, rozhodla som sa že pôjdem na stránku THE FACES. Je to stránka kde sa môžete spoznať s kopou mladých a podotýkam že aj pekných chalanov a báb. Nič by na tom nebolo ak by sa sem neprihlasovali 50 a vyššie ročný muži. Za tento týždeň ma ich požiadalo o priateľstvo už asi päť. FUUJ. Odložím tablet a siahnem po Anne zo zeleného domu. Dostali sme ju čítať ako povinnú literatúru. Už na hmat mala divný povrch. Hneď ako otvorím knihu, zhrozím sa. Strany sú roztrhané,polepené a doničené farbičkami. Hneď som vedela kto v tom má prsty. „Adam! Ihneď pod' sem!,, kričím na neho a on ako vždy neodpovedá : „čo si spravil s mojou knihou?,, V tom do izby vbehne mama. A začne ziapať vraj malý už zaspal. Ihneď som sa nahnevla. „Mami, preboha veď kričíš viac ako ja. Keď si tak veľmi zastávaš toho svojho Adamka, tak sa pozri čo spravil so školskou knihou!,, Nezmohla sa na nič len na chabé „Ach,,. Zbledla , chytila knihu do ruky ,nemohla uveriť vlastným očiam, toto a jej Adamko? To by sa jej ani nesnívalo. Odložila knihu na stolík, podišla ku mne a pohladila ma po tvári. Jediné pozitívum tohto celého dňa bolo, že mama ešte v ten deň objednala najnovšie vydanie Anny zo zeleného domu. Do postele si líham zdesená a znechutená z dnešku. Rozmýšľam nad tým ako som prežila ehm vlastne neprežila dnešný deň. Nad vypnutím budíka som ani nepomyslela. A tak sme sa dostali sem. Sem. No nič. Otvorím oči a obzerám sa po izbe. Pohľad sa mi zastaví na poličke nad komodou. Mám haluze alebo je na nej položené naozaj niečo biele. Postavím sa a vydám sa tým smerom. Chytím niečo biele do ruky a zistím že je to balík. Skúsím s ním zahrkať ale žiaden zvuk nepočujem. Povrch je tvrdý to je identifikovateľné aj cez balík. Otvorím to a zistím že je to kniha .Anna zo zeleného domu. Neaká expresná pošta. Haló ihneď sa sem niekto nanominujete a vysvetlite mi čo to tu robí? A ako sa to ocitlo u mňa v izbe. Ako sa mám cítiť? Znechutene zo včera? Nahnevaná na Adama? Vďačne voči mame? Ako?!

2.KAPITOLA,ON

Tak to by sme mali. Úspešné sobotné vstávanie máme za sebou. Ale ne druhej strane, ušetrím mamu a nemusí ma nasilu ťahať z postele. Cinkne mi esemeska od Erica. Je to môj priateľ. Chodíme spolu už niečo vyše mesiaca. Nie je nijako zvláštny ale je povestné ,že má záľubu v športe a preto nemá skoro vôbec čas. Ak ma raz za čas pozve von musí to stáť za to. Väčšinou je to kino no dnes sa cítim na niečo iné , dnes sa mi nechce schovávať sa po celý čas za jeho mužné ramená. No ale vráťme sa k esemeske, jej obsah bol krátky , žiadna poézia. Písalo sa v nej : Ahoj kráska, dnes o šiestej pred vami. Program

vyberám ja. Teším sa na teba. Tvoj Eric.

Super. Očakávam niečo ako večera

vo dvojici v preplnenom fastfoode. Čo sa dá robiť, budem s ním celý večer a v kine, ktoré predpokladám bude nasledovať po večeri sa nemusím starať o to, ako vyzerám. Na mobile ešte pozriem na sociálky (nie sociálne úrady ale ja tak hovorím sociálnym sieťam). Keď už mám dosť svojej izby idem za mamou. Spýtam sa jej na balík, poviem si a pokračujem k chôdzi ku dverám mojej izby. Vstúpim na ležérne zariadenú chodbu a razím po ceste do obývačky. Za sporákom vidím mamu ako pripravuje bohaté sobotné raňajky, ktoré obsahujú vajíčka na viac spôsobov a misky s rôznymi druhmi salámy, šunky a syrov. Mňam, vidím že sa oplatilo vstať. „Mami ďakujem za tú knihu., vyhlásim a dúfam, že si ma všimne aj popri naplno pustenom digestore. „Nemáš začo miláčik, dnes ideme s ockom do divadla a potom na večeru, potrebujem postrážiť Adama.,, povie s pokojným hlasom zatiaľ čo ja sa snažím predýchať zmarenie plánov. „Mami ale ja idem von s Ericom, pred chvíľou mi napísal! Nemôžete zavolať operku? Alebo ja ju aj zavolám len by ste to museli zaplatiť.,, trochu sa upokojím tým, že som dostala taký geniálny nápad a v duchu pochválím sama seba. „Miláčik naša operka dnes nemôže a ja svoje dieťa nezverím do rúk niekomu koho nepoznám aj je možné veľmi nezodpovedný.,, povie a myslí si, že ma presvedčila ale ja sa nevzdám. Mama ma naďalej presviedčala o strážení a nakoniec sme sa dohodli na desiatich eurách. Ak som pomyslela nad tým akú peknú paletku očných tieňov môžem dostať za postráženie Adama, moje oči žiarili šťastím. Bežala som do izby a chytala mobil do ruky. Napísala som mu esemesku kde sa jednoducho písalo, že na večer musí prísť ku nám. Ako vždy okamžite odpísal a ja som sa potešila, že súhlasil ale musíme to celé preložiť o dve hodiny neskôr, pokým mama s otcom neodídu. Neovládla som sa a zavolala som mu. „ Kúp jedlo v rýchlom občerstvení a u nás sa najeme ale predtým uložíme na spánok Adama. Potom sa pustíme do pozerania nejakého filmu, vyberáš ty. Ako vždy sa to zvrhne na bozkávanie ale nič viac nebude, pretože Adam sa zvykne zobúdzdať. Súhlasil, zložila som.

3.KAPITOLA,VEČER

Večer som sa pokúšala vytvoriť outfit ktorý by bol vhodný na dnešný večer. Najprv som išla na istotu s krátkymi čiernymi šatami a červeným rúžom. Spomenula som si však, že neideme do divadla ale zostávame u nás doma a tak som elegantný look vymenila za nenápadné čierne legíny a sivé tielko. Fuj to nebolo dobré, pripadala som si ako pred upratovaním celého bytu. No nič, skúsím tento raz riflové boyfriendy (džíny s rovným strihom) a k nim len obyčajný sivý croptop (tričko so strihom nad spodnú časť brucha) a naň jednoduchý štrasový mentolový náhrdelník. Môže byť, teraz už len vytvorím kreáciu na mojej tvári a mali by sme mať hotovo. Najprv si vyčistím tvár a odstránim zvyšky make-upu zo včera. Nanesiem ľahkú podkladovú bázu. Potom začínam s korektorom ktorý nanášam pod oči a na nedokonalosti. Make-upom prekryjem celú tvár a potom nanášam bronzer, líčenu a rozjasňovač na oblasť lícných kostí. Na oči nanesiem podkladovú bázu a pridám tieň ktoré nakoniec zafixujem aj tieňom vo farbe náhrdelníku. Aby som prekryla moje popraskané pery, tak ich vyplním príjemným bledým hnedým až takmer korektorovým rúžom. Večer, keď rodičia odišli tak som napäto čakala kedy Eric otvorí dvere a ja sa mu hodím do náručia. Už bolo osem hodín a Eric mal prísť o pol deviatej som sa rozhodla, že Adamovi ešte prečítam rozprávku na dobrú noc aby nás potom neskôr už moc neotravoval. Dnes som mu čítala príbeh o troch malých prasiatkach. Keď som skončila s prvým už sladko odľakoval a

ja som mohla v klúde vybrať a nastaviť nejaký film. Zazvonil zvonček. Prišla som otvoriť. Pozerám sa dole. Vidím topánky , ktoré sú mi trochu povedomé ,akoby... Pozriem hore a tam vidím ocka. „Ocko?,, s prekvapením sa na neho pozriem. Za jeho chrbtom sa objaví mama. Na koniec sa dozviem , že vraj ich divadlo zrušili a môžem ísť von s Ericom. Potešila sa a s nadšením som sa poďakovala rodičom . Rozhodla som sa , že pôjdem Ericovi oproti. Svoj outfit som doplnila s čiernou bompér (bunda so širším strihom) bundou a krikľavými topánkami. Bolo už krátko po deviatej a Eric stále nikde. Rozhodla som sa , že volať mu nebudem . Vyjdem z našej bytovky a potom si uvedomím , že Eric býva niečo okolo kilometer a pol od nás a tak dúfam , že ho stretnem niekde po ceste a spolu sa pôjdeme navečerať. Túlam sa ulicou a v tom ma niečo chytí za nohu. Strhne ma a otočím sa. Je to malý psík , o ktorom viem , že mi neublíži. Aj tak sa ho snažím striasť. Keď sa odo mňa konečne odlepil radšej som pre istotu ešte raz dupla nohou ,pridala som do kroku a uistila som sa , že som v bezpečí. Kráčam. Kráčam neosvetlenou ulicou a v tom nevydržím a vytiahnem mobil z kabelky. Poslal správu v ktorej stálo , že vraj hneď prídem. Neodpíšem. A v tom ho vidím pred ich domom ako sa bozkáva s inou.

4.KAPITOLA,KONIEC

Podídem k nemu. Stojí ku mne chrbtom. Jeho milá ma zbadá. Evidentne ma poznala , pretože hneď od neho odskočila a znažila sa mu naznačiť ,že niečo nie je v poriadku a asi som ho preukukla. Odstúpil a otočil sa . Pozeral na mňa a s rozčarovaním som mu strelila facku ale na moje prekvapenie len držal hlavu v polohe , do ktorej som mu dopomohla svojou rukou. Prečo ma vymenil? Splnila som mu všetko o čo ma poprosil , áno všetko. „Ako dlho?,, vyhabkala som napokon. „Iba dva týždne , ale ,, povedal. „Aké ale? Ved' ma podvádzaš!,, už som nevládala ďalej. „ Pozri Mia ja , ja ti to všetko vysvetlím . Nie je to tak ako to vyzerá!,, „Nie ? A ako to potom je? Nebodaj ťa uštipol had a ona vycucávala ten jed z tvojich pier, práve v čase, keď sme sa mali stretnúť? Konečne som pochopila , prečo si bol v poslednej chvíle tak abnormálne zaneprázdnený. Už som pochopila. Je koniec!,, napokon som povedala. Otočila som sa na päte a odišla som. Nedokázala som predýchať , že ma vymenil. Myslela som , že som jeho unikát. Myslela som , že chce len mňa a nikoho iného, pretože som ho milovala a on ma zradil. Kráčam domov. Kráčam. Kráčam tak , ako som kráčala cestou sem. Kráčam ulicou a musím sa nabažiť pocitu , že ma vymenil vymenil ako handru. Cítim sa ako nič. Nič , nič o čo by chlapec zavadil. Som odkopnutá. Plačem. Slzy mi tečú prúdom, jedna za druhou a nevládzem zmeniť myšlienky. Prvý krát v živote mi absolútne nevaďí , že som si zabudla zobrať vodeodolnú špirálu a teraz ju mám všade inde len nie na svojich mihalniciach. Som hlboko ponorená v ulici , v slzách , v sebe , v svojich myšlienkach a ako sa snažím čo viac presvedčiť sama seba , tým viac tuším , že chcem byť viac s ním. S ním . S mojou láskou , o ktorej som si ešte pred chvíľou myslela , že môže byť práve tá osudová. Viem povedať ,že ho MILUJEM.Milujem ho viac ako som milovala niekoho pred tým. Milujem jeho telo , jeho dušu a osobnosť. JA SKRÁTKA MILUJEM JEHO! Stojím pred dverami našej malej bytovky a rozmýšľam nad tým , či mu nedám ešte jednu šancu ale moju myseľ zavrhuje to dievča , ktoré mu pomáhala v tom aby stratil svoj unikát , aby stratil mňa. Vstupujem do svojej izby . Mama už bola v spálni a oco ešte vykrádal chladničku. Pozdravila som sa a nebolo im podozrivé to , že som prišla skoro. Bolo asi hodinu potom ako som odišla. Vošla som do mojej útulnej izby , strhla som zo seba šaty a posadila som sa pred zrkadlo. Vzala som do ruky vlhký obrúsok kde som zotrela svoj look , ktorý teraz vyzeral skôr ako napodobenina nepodareného klauna. Do

sprchy nejdem. Ten hajzel zmyl všetko sebavedomie , ktoré mi zostalo. Rýchlo na seba hodím pyžamo. Už si len ľahnem a spím.

5.KAPITOLA,CHCIEŤ VRÁTIŤ ČAS

Svetlo. Otváram oči. Hluk. Zo zlého sna ma vytrhne nejaký nepríjemný zvuk a zápach zhoreného koláča zároveň. Rozhliadam sa a vidím, že na plafóne sa mi objavila sivá škvrna. Nado mnou šermuje rukami mama a snaží sa ma zobudiť. Podľa jej výrazu tváre si všímam, že sa muselo stať niečo hrozné.,, Vstávaj horí!! Vstávaj!!,, zakričí a ja sa prudko posadím na posteľ. V tom mi mama podá župan a presvedčí má, že bude lepšie ak sa radšej obujem. Vyskočím z postele a vykonám maminé pokyny. Mama ma chytí za ruku a vedie ma smerom ku dverám mojej izby. Rozhodnem sa, že aj keď som v stave rozospavosti budem ju nasledovať a nebudem klásť odpor . Keď vyjdem z dverí mojej izby, zbadám môjho otca a brat v jeho rukách ako sa snaží odomknúť byt. Po jeho odomknutí ho nasledujem, snažím sa zobudiť a začať vnímať realitu okolo seba. Keď schádzam po schodoch, vlasy si zapnem gumičkou, ktorú som mala na ruke aj počas noci. Ako vychádzame z bytovky, cítim sa už dosť v pohode a tak sa spýtam mami :,,Mami? Čo sa deje.,,pozerám sa pod nohy lebo stále nič nevidím.,, U susedov vypukol požiar a tak museli evakuovať celú bytovku, neboj sa zlatko, už ho skoro zahasili, jediné čoho sa bojím je, že sa chytí aj naše poschodie a s ním aj náš byt.,,odpovie a pokračujeme v chôdzi smerom od bytovky. V tomto čase bolo už zopár hasičských áut pred domom a tak som skontrolovala otcobe hodinky a uistila som sa, že stíham dospať tento požiar. Boli iba tri hodiny ráno. Vonku bola neveriteľná zima a preto som len ticho prebdela požiar a čakala kým sa toto násilné mrazenie skončí. Do bytu nás pustili až okolo štvrtej nad ránom. Po tom ako som vošla do izby som sa pokúšala zaspáť, no nešlo to. Okolo piatej hodiny som sa rozhodla, že navštívim THE faces. Na moje prekvapenie som mala jednu správu, aj po tom ako som zmenila môj profil na sukromný a mohli mi posilať správy len moji priatelia. Otvorím správy a prehrabávam sa v emailoch a hľadám novú správu. Na šťastie som nehľadala dlho a našla som ich v nedávnej histórii. Ten list bol od Erica. Mám alebo nemám ho otvoriť? Zvedavosť ma priviedla k pozitívnej odpovedi a nakoniec správu otvorím. Na moje nepríjemné prekvapenie bol list až pridlhý. Pustím sa do čítania: Ajoj, ešte stále môj miláčik. Na začiatku by som ti chcela povedať, že ja som ju nezviedol, ona mňa. Neveríš mi, ja viem. Nechcel som ale na koniec som podľahol aj ja a nechal som sa unášať zlou cestou na ktorej bol vodca ona. Nevedel som povedať nie. Spravil som chybu ale bola prvá, ktorá sa ocitla v našom vzťahu. Láska, nikdy som ťa neprestal milovať ani by som nikdy neopustil niekoho ako si ty. Niekoho tak úžasne pozitívneho. Niekoho kto ma dokázal vždy rozveseliť. Niekoho, kto by mi bol verný aj ak by bol zvädzaný tak, ako som bol aj ja. PROSÍM PREPÁČ MI LÁSKA.

6.KAPITOLA ,ZMENA JE ŽIVOTOM

Uvedomujem si, že mám slzy v očiach. Neverím vlastným očiam, nie pre to, že ich mám celé červené a môj pohľad zakrývajú slzy, ale preto, že práve mi prečítali dlhú správu, kde sa mi ospravedľuje a dúfa, že to prijem. Rozmýšľam o tom, čo nastane po tom a netuším ako odreagujem. V tej chvíli som sa rozplakala. Nevládzem, už je to na mňa moc. Nevie, čo mám spraviť zo životom. Nevie či si vybrať možnosť A alebo B. Prosím pomôžte mi, prosím. Potom ako sa prvé kvapky plaču spustili po mojej tvári , zaborila som svoju tvár do dlaní. Trochu som sa upokojila a sadla som si za môj kozmetický stolík. Do ruky som chytila zrkadlo a následne na to , som ho položila na stôl predou mnou. Na stolíku predou mnou

sa objavila kozmetická taštička , ktorú som tam položila. Vyberám kozmetiku a keď som hotová , pridám pár fotiek na sociálky. Moja nálada sa po prvých nabehnutých lajkoch na mojom selfičku trochu zlepší a začnem sa siliť usmievaním . Po chvíli zistím , že to nieje až taký problém a úsmev udržím aj bez pretvárinky. Vydýchnem a znova sa nadýchnem. Zisťujem , že som asi prišla na to , ako sa upokojiť a nahodiť pozitívnu náladu. Úžasné , poviem si a po dlhom čase sa do sýtosti nabažím svojich pocitov. Úžasné ,poviem si a po dlhom čase som šťastná. Úžasné , poviem si a po dlhom dlhom čase som to zase JA. Rozhodla som sa , že po tomto rozchode... rozchod! V tom si spomeniem na správu od Erica. Odpíšem : Ahoj , tvoje ospravedlnenie prijíam , som zaň vďačná , ale nemyslím , že by sme to mohli znovu skúsiť. Mal si jednu šancu a tú si premrhal. Zistila som , že tá nepotrebujem a som šťastná aj bez teba . S tebou som lietala no zistila som , že mám radšej pôdu pod nohami. Už naposledy Tvoja Mia. Tak a to by sme mali. Vráťme sa však tam , kde sme skončili . Po tomto rozchode som som plno rozhodnutá , že sa zo mňa stane nový človek. Bola som slepá , no práve teraz , áno teraz otváram oči. Pozriem ešte raz na môj mobil a zapozieram sa na fotku ktorú som si ešte pred chvíľou zhotovila a rozhodnem sa , že na miesto hastagov , ktoré vyplnili miesto v popisku fotky , pridám nejaký motivačný citát. Rozhodujem sa medzi dvoma citátmi no nakoniec sa rozhodnem pre citát číslo jedna : Robím to pretože môžem, môžem pretože chcem , chcem pretože ty si povedal že nemôžem. Popisy zmením pri všetkých fotkách , ktoré som do teraz pridala a nudné opisy myšlienok so smajlíkom zmenia moje popisy na nespoznanie. Po niekoľkých hodinách , medzi ktorými som vystriedala plač , smútok , beznádej , radosť. Nakoniec usúdím , že som spokojná sama so sebou. Už bolo niekoľko minút pred desiatou ale mama s otcom a Adamom sa stále neozývali a tak som vyšla von z izby.

7.KAPITOLA,V NOVOM TELE NOVÝ DUCH

Vstúpim na chodbu a vidím iba ako niekto zabuchol dvere. Ozvem sa „Haló,, ale odpoveď neprichádza . Rozhodnem sa , že budem nasledovať osobu , ktorá práve vyšla z nášho bytu. Otvorím dvere a po schodoch vybehnem z bytovky a potom utekám za neznámym . Keď som vonku uvidím iba osobu s ockovým kabátom , topánkami a rovnakou farbou vlasov. V pohode ale kde je mama? Vojdem do bytu a vbehnem do spálne . Mama spí ale ocko vedľa nej už neleží. Upokojím sa ale mama sa na môj povzdych zobudí. Prisadnem si k nej a dám jej pusu na čelo . Poprajem jej dobré ráno a ona poďakuje. Spýtam sa , že či s náhodou nevie , kde je ocko a ona mi len kľudným hlasom odpovie , že ešte pri požiare jej povedal : idem kúpiť raňajky. Nečakala som na príchod otca a vrátim sa do svojej izby . Usadím sa na zem a pritiahnem k sebe batoh , ktorý nosím do školy . Najprv vyťahujem zošity kde mám domácu úlohu , ktoré ukladám na prú kopy. Neskôr sa mi začína rysovať aj druhá kopa kde sú zošity , z ktorých sa musím učiť niečo na spamäť. Tento deň som prežila tak , ako každý iný nedeľný deň. Večer už len vykonám potreby ktoré praktizujem každý večer. Keď vyjdem z kúpeľne počujem plač Adamka. Ihneď sa vydám k nemu aby som ho upokojila a tak zbavím mamu starostí aspoň na chvíľu. Postieľku má v spálni a tak sa rozhodnem , že keď ho upokojím, hneď im aj rozosteliem posteľ. Potom už len zjem jablko a pokojne si ľahnem s laptopom do postele. Ako zvyčajne navštívim stránku THE FACES. Ako sa prihlasujem na môj účet, vycítim že mi Eric odpíše. Vstúpim na moje konto a ako som si mohla myslieť dostala som správu od Erica. Ako som sa prehľadávala v emailoch bola tam ešte jedna správa! Rozhodla som sa, že ako prvú otvorím tú Ericovú správu. Veľmi pokojne som otvorila list a čítala som: Mia, nedáš mi prosím ešte jednu poslednú šancu? Prosím, pokašľal som ju. Ale nikto nie je bez chyby. Ani jeden z nás. No ty od

dokonalosti nemáš ďaleko. Milujem ťa a navždy ťa milovať budem. Vždy sozstaneš v mojom srdci a nikdy by som si neodpustil ak by som sa ti neospravedlnil aj osobne, mohli by sme sa stretnúť a porozprávať sa, už bohužiaľ len ako kamaráti. Prosím, to chcem naozaj až tak veľa? V hlave sa mi v kuse odohráva scéna, kedy si mi strelila facku a právom vynadala. JE KONIEC! To boli posledné slová v našom vzťahu a preto ťa prosím. V piatok o šiestej pri burgeri. Platím ja, musím si veľa toho vyžehliť. Tak a to by bol koniec tejto správy, dúfam že sa stretne a potom ak všetko dobre pôjde, aspoň sa z nás stanú dobrí kamaráti. Mojším snom je a vždy aj bude získať tvoje srdce späť. Milujem ťa. Dúfam že nie naposledy tvoj Eric.

Bolo to po prvý krát ako mi nejaký chalan vyznal lásku. Bola som ohurená ako na mňa zapôsobil. Asi som ho neprestala milovať...

8.KAPITOLA,VIEM ŽE NIČ NEVIEM

Zostala som ako obarená z toho, čo mi napísal. Jeho slová mám vryté do pamäti a odohrávajú sa mi v hlave do teraz. Asi ho stále milujem. To bola ako prvá vyslovená myšlienka po prečítaní Ericovej správy. A čo ak ho milujem Nie! Neľúbim ho a hotovo. Ako pomýšľam na to ako sa bozkával s inou. Fuj! Ak by sme žili vo filme , každé dievča by si práve začalo odtrhávať na kvete lupeň po lupeni so slovami ako ľúbi ma neľúbi ma . No ja som obklopená tvrdou realitou. Na stretnutie pôjdem ale budem sa chovať chladno a neprípustne voči svojej osobe. Nebude to odo mňa síce príjemné ale ja si idem za svojim. Pretým ako idem spať si nastavím budík na 5:50. Pre istotu. Čo to zase ...píp píp píp píp píp. Po tom ako otvorím oči si uvedomím kto , presnejšie čo , sa ma úspešne pokúšalo zobudiť. Chvíľu na to zistím , že je PONDELOK! O pár okamihov už stojím na nohách a trielim do kuchyne. Ako každé ráno si uvarím čaj a zarobím si ovsené vločky s ovocným jogurtom. V pokoji si vychutnám raňajky. Popri tom slastnom tichu ešte na mobile zájdem na sociálky a pozriem novinky dneška. Potom nasleduje ranná očista , ktorá prebieha v kúpeľni. Vyčistím si tvár a nahodím decentný mejkap. Outffit tvorím z bieleho trička , krátkej , stojatej a zároveň volánovitej ružovej sukne. Jej presný názov je TU-TU sukňa. Doplním ju riflovou bundou. V izbe sa zastavím na to , aby som si ustlala posteľ a ešte naposledy prečesala vlasy a prezrela sa v zrkadle. Linka na mojich očiach dokonale zvýraznila môj pohľad a mala som pocit akoby som vedela prekuknúť aj tie najtemnejšie oči. Školu mám len niekoľko stoviek metrov od nášho domu. A tak sa v tých desať centimetrových štekloch neprizabijem a nestrápnim sa pred okolo idúcimi. Och tak milujem, keď vykrúcam boky a každý chlapec či chce alebo nechce sa za mnou musí otočiť. Pred vchodom do školy si ešte vyberiem kľúče od skrinky z tašky aby som nestála na chodbe ako magor a zdržovala premávku , ktorá je aj bez mojej pomoci preplnená a zabrzdená už dosť. Keď som sa postavila pred skrinku , odomkla som ju , vybrala som si z nej učebnice a šmarila som do nej batoh z ktorého som ešte predtým vytiahla menšiu tašku s mojimi súkromnými vecami ako je mobil a tak ďalej. Napíšem ešte Kike , mojej najlepšej kamoške , že kde je pretože o takomto čase sa tu stretáme vždy o 7:45 ale ona mešká. Už som si zvykla , že ona večne nedvíha telefón, vždy keď sa máme stretnúť mešká a ešte väčmi si stále niečo zabúda a potom sa otočí na mňa. (pozdravujem NatyK.) Keď sa konečne dovlečie a vymení si učebnice, porozprávam jej o Ericovi a našom fakt pre ňu dojemnom rozchode. Presviedča ma o tom aby som sa k nemu vrátila pretože ona by sa k nemu vrátila a ešte by sa mu ospavedlnila...

